

Z A K F L O R A .

bevattende een vrij complete beschrijving
van de

Soorten, Varieteiten en Hybriden

welke gevonden worden
in het
COLUMBIA KAMP.

Zeer vrij bewerkt naar de
flora van
HEINSIUS, HIJMANS en THYSSE,
door

Prof.dr.K.F.Pescator.

Prijs fl.2,95 in
Linnen Prachtband.

Uitgegeven door de Maatschappij voor GOEDE en GOEDKOOPE LECTUUR.

Opedragen aan mijn geliefd

COLUMBIA KAMP

Wacol.

Brisbane.

AUSTRALIE.

(opbrengst t.b.v.
Indische Roode Kruis)

Pescator.

Voorbericht bij de tweede druk.

De eerste druk van dit werkje werd door de Censor verboden. Achteraf gezien was dat maar beter ook.

Bij het ter perse gaan van de tweede druk moet ik, als schrijver, eens vertrouwelijk met U, mijn lieve lezeres, of lieve lezer, spreken.

Uwe verbazing, toen Gij voor het eerst het Columbia Kamp binnen kwaamt, en een verwarde menigte van BURGERII, MILITARIAE BETOELII, EN MILITARIAE BELAZERIANUM e.d. zich aan Uw oog vertoonden, is mij bekend.

Ik wil U helpen, en de bedoeling van dit werkje is om als leidraad te dienen voor Novices, bij het onderkennen van de diverse soorten, variëteiten, en hybriden.

De keuze van de te volgen Systematiek was zeer moeilijk. Voor de Wetenschappelijk geschoolden was de classificatie volgens HEUKELS aangewezen; voor niet ingewijden is uiteraard het Systeem volgens LINAEUS aanbevelenswaard. Ik vertrouw een goede middenweg (de z.g. typisch Hollandsche Solutium Compromissium) gevonden te hebben door het volgen van de classificatie volgens mijn zeer geëerde leermeesters, HEINSIUS, HYMANS en THYSSE.

De meer gevorderde leerling, voor wie dit werkje mogelijk

II.

te elementair zou zijn, moet zelf maar zien wat hij doet; ik weet ook niet meer.

De spelling van de Vries en te Winkel, met weglating van de buigings-n, is zoo nauwkeurig als dit mij mogelijk is, aangehouden.

Voor opbouwende critiek van mijn geëerde collega's houd ik mij ten zeerste aanbevolen.

Mejuffrouw Imin Agnilsog en Neleh Egasies dank ik zeer voor de hulp die zij mij, bij de samenstelling van dit boekje, hebben verleend.

Ten slotte is een woord van dank aan de firma P.Noordhoff te Groningen, voor de prettige samenwerking en de uitstekende typografische verzorging van dit werkje, hier op zijn plaats.

Buiten het Columbia Kamp,
Mei 1945,

Prof.dr.K.F.Pescator.

Verbeteringen blad.

Bladz. I regel 4 van boven. "lieve lezeres" is wel, en "lieve lezer" is niet gemeend.

Bladz. II regel 10 van boven. Ik moet het nog eens hebben over die firma Noordhoff. Natuurlijk moest ik in mijn voorbericht wel beleefd blijven, maar eigenlijk vind ik die firma Noordhoff een stelletje (-----)
 (-----)
 (-----)
 (De firma Noordhoff weigert dit gedeelte te drukken)
 (-----)
 (-----)

Het namaken of vervalschen van zakflora's, het opzettelijk uitgeven, in voorraad hebben of binnen Nederlandsch-Indië invoeren van valsche of vervalschte zakflora's, zulks met het oogmerk om deze als echt en onvervalscht uit te geven, is bij artikelen 244, 245 en 249 wetboek van strafrecht strafbaar gesteld.

Definities.

De welbekende botanische termen en definities zijn in hun eenvoud geheel onvoldoende om de in het Columbia Kamp voorkomende specimen te beschrijven. Deze begrippen moeten verruimd worden, en vreemd als het moge schijnen, het is mij gebleken dat door het trekken van vergelijkingen met menselijke kledij de beste verklaring kan worden gegeven van de wijze waarop boven genoemde begrippen zijn gebruikt:

Bloeiwijze.

Hieronder verstaat men een zeker ornament, versiersel, ook wel "distinctief" genaamd, dat gewoonlijk op de zg. "schouder", of de zg "kraag" gedragen of getoond wordt.

De Bloeiwijze kan zeer eenvoudig zijn, sommige soorten bloeien met een enkel sterretje of rond balletje; meer zeldzame soorten bloeien met sterren trossen, gevat in gouden balken. Zelfs heeft men, op schouders bloeiwijzen gezien, die in den vorm aan aesculapen deden denken.

Er is ook een vrij groote groep die op de zg. "armen" bloeien, met breede en smalle gouden banden, met fraaie ronde en driekante krullen; hier toont de natuur zich speelscher en grootscher dan de meest ongebreidelde phantasie, en vooral wanneer groote zilveren starren aan de zg. "mouwbloeienden"

gesproken worden.

(n.b. Soms ziet men, op de linker borst, een vleugel-motiefje. In tegenstelling met de opvatting van sommigen ontken ik dat dit embleempje zou beteekenen dat de drager kippen of duiven fokt).

Bladertooi.

Dit is iets dat men in vergelijking met menschen "kleding" zou kunnen noemen. Soms is de kleding "uniform". Dit woord is ontstaan door samenvoeging van de woorden "Unie=een" en "form=vorm"; de beteekenis is dus één van vorm, eenheid van vorm of model dus. Dit begrip is thans verouderd.

Mannelijk of vrouwelijk.

Deze begrippen zijn voldoende bekend.

Gezicht.

Het gezicht is dat gedeelte van het hoofd dat aan de voorkant zit als men van voren kijkt.

De voornaamste termen en definities zijn hiermede verklaard en ik vertrouw dat verder geen moeilijkheden met de gebruikte vaktermen ondervonden zullen worden.

Verklaring van de gebruikte afkortingen

- z = zeldzaam voorkomend.
 zz = zeer zeldzaam voorkomend.
 zzz = zeer zeer zeldzaam voorkomend.
 zzz? = zeer zeer zeldzaam, mogelijk reeds uit-
 gestorven (deze afkorting wordt alleen in
 de familie van de Sodataceeën gebruikt).
 ♀ = vrouwelijk.
 ♂ = mannelijk.
 wrschnlk vnt engld = waarschijnlijk vanuit Engeland, Candada,
 cnda ind srnm of Indië, Suriname of Curaçao ingevoerd.
 crc ingvrd
 Waaaoc = Deze afkorting heb ik ook ergens gebruikt,
 maar ik ben vergeten waar en waarvoor.
 Zou de lieve lezeres mij willen helpen
 zoeken?

Eenige nuttige wenken voor het onderkennen van MILITARIAEBETOELII en MILITARIAE BELAZERIANUM.

Dat het bovenstaande onderwerp niet eenvoudig is moge blijken uit de uitgebreide literatuur over deze materie. Vrij belangeloos raad ik U aan de speciale studies van mijn hand over Militariae Betoelii en Militariae Belazerianum, aan te schaffen (Uitgegeven door de Firma P. Noordhoff, Groningen in de serie van "Weten is Kunnen" deeltjes 58676 en 58677).

Het onderhavige onderwerp is vooral voor de onervarene zeer moeilijk.

Als eerste wenk raad ik U aan Uw oogen goed te gebruiken, en Uw geheugen in te schakelen voor het vastleggen van de feiten.

Wanneer U vandaag een Majoor of Overste tegenkomt, waarvan U Héél, héél zeker weet dat hij, pak weg, een uur geleden nog burger was, dan behoort dit individu tot de Militariae Belazerianum. Want bij de Betoelii komen de promoties nu eenmaal niet zoo vlug.

Maar niet altijd is men zoo gelukkig dat men het spontaneous generation process (zie aanhangsel) heeft kunnen meemaken.

Vaste regels voor het onderscheiden van deze twee geslachten zijn niet te geven.

Doorgaans echter kan men een Militariae Belazerianum herkennen aan een van de volgende kenmerken:

- a) Het salueeren met de linker hand.
- b) Het dragen, bij het uniform, van sokken, dassen of andere zaken met bonte ruiten, stippen of andere opvallende patronen.
- c) Het groeten van schildwachten met sigaretten in linker of andere mondhoeken, op achtelooze wijze.
- d) Het loopen met kromme ruggen, slenterpas, of in het algemeen, het hebben van een slungelig uiterlijk.
- e) Het heelemaal niet groeten.
- f) Het salueeren, zonder dat het hoofd gedekt is.

Er is nog een andere wijze waarop een Militariae Belazerianum ontmaskerd kan worden, doch dit vraagt eenige voorbereiding.

U kleedt U zelve in een burger pak, en dekt het hoofd met deukhoed. U begeeft U naar Brisbane op de dag waarop het te onderzoeken individu ook in Brisbane is. Laten wij aannemen dat het individu in gezelschap is van zijn Dulcinea.

Door wat handig manoeuvreeren regelt U een en ander zoodanig, dat U op een straathoek het individu met dame tegekocht. Zorgt dat hij U niet heeft zien aankomen; laat de ontmoeting zoo zijn dat U plotseling voor hem staat.

Dan groet U de lady, door met een sierlijke zwaai Uw deukhoed af te nemen.

Let intusschen goed op wat er met het te onderzoeken individu gebeurt. Als het een waarlijke Militariae Belazerianum is, dan heeft Uw gebaar een atavistische neiging in hem gewekt en dan grijpt hij met de vlakke hand boven op zijn uniform pet. Als de proef goed slaagt valt de pet op straat en wordt door een auto overreden, waardoor hij onnoemelijk vies wordt.

Het is de moeite waard om deze proef eens te nemen.

Systematiek.

- 1.-a) Is het exemplaar een burger? Zie No. 2
 b) Behoort het tot de Militairen of de Militair-
 achtigen? Zie No. 11
- 2.-a) Mannelijk plantje Zie No. 3
 b) Vrouwelijk plantje Zie No. 8
- 3.-a) Hollandsch sprekend Zie No. 4
 b) Engelsch sprekend Zie No. 7
- 4.-a) Baardig Zie No. 5
 b) Niet baardig Zie No. 6
- 5.- Dit zijn de Plasii en de Vasdi-ii
- 6.- Dit zijn ambtenaren van diverse departementen,
 in vaste dienst of in tijdelijk of ander verband.
- 7.- Practisch zeker rubber rehabilitatie.

8.

- 8.-a) Hollandsch sprekend Zie No. 9
 b) Engelsch sprekend Zie No. 10
- 9.- BURGERESSAE HOLLANDICUM. Een vrij zeldzame soort.
 Zij hebben de neiging zich tot VROUWENCORPSII te
 transformeeren. Ook zijn sommige van deze BURGERES-
 SAE als verwilderde VROUWENCORPSII te beschouwen.
 (Zie ook soortbeschrijvingen, o.a. Orchideeen en
 Boterbloempljes)
- 10.- BURGERESSAE AUSTRALIENSIS. Deze soort is veel alge-
 meener in het Columbia Kamp. Het zijn alleraardigste
 plantjes, en zij groeien in zeer groote verscheiden-
 heid. (Zie ook soortbeschrijvingen, o.a. Orchideeen
 en Boterbloempjes)
- 11.-a) Mannelijk plantje Zie No. 12
 b) Vrouwelijk plantje Zie No. 17
- 12.-a) Ziet gij gouden balken Zie No. 13
 b) Ziet gij geen gouden balken Zie No. 16
- 13.-a) Een ster bij de gouden balk. Dit is de familie
 der Majoren. Vindplaats, voornamelijk Nigieo.

13.--(Vervolg)

- b) Twee sterren bij de gouden balk. De familie van de Oversten (z). Deze plantjes groeien veelal op kantoren, op alle Departementen verspreid. In de B area vindt men een merkbaar grootere concentratie van Overstes.
- c) Drie sterren bij de gouden balk. De familie van de Kolonels (zz) Zie No.14
- d) Vier sterren bij de gouden balk. De familie van de Generaals (zzz) Zie No.15

14.--Familie van de Kolonels.

- a) Het exemplaar is lang. Zie bij V & W.
- b) Het exemplaar is kort. Dan zult U het aantal sterren wel fout geteld hebben, want zoo iemand is er niet.
- c) Indien niet a), en ook niet b), zoekt U dan maar verder bij NEFIS.

15.--Familie van de Generaals.

De schrijver gelooft niet dat er leden van deze familie zijn die hun vaste verblijfplaats in het Columbia Kamp hebben.

16.-- Als U niet eens gouden balken ziet, waar kijkt U dan eigenlijk naar. Feitelijk vindt de schrijver de overige geuniformeerden niet de moeite waard om nader te specificeren. Zij liggen allen tusschen de Soldateceen en de Capitani in. En zooals ik weet zouden zij ook een aparte beschrijving niet apprecieeren. De exemplaren zelf, ik bedoel alle soorten die U in deze rangen tegenkomt, zijn natuurlijk bij de soortbeschrijving inbegrepen.

- 17.--a) Heeft het exemplaar sterren? Zie No.18
- b) Heeft het exemplaar geen sterren, doch wel andere distinctieven? Zie No.19
- c) Heeft het exemplaar geen enkel onderscheidings-teeken? Zie No.38

18.-- Vrouwelijke sterrigen zijn (z). Zij komen voort uit de vrouwelijke niet sterrigen. Gewoonlijk commandeeren zij vrouwencorpsen en soortgelijke organisaties.

19.-- Deze sterlooze exemplaren, doch van andere distinctieven voorzien individuen zijn mij vaak zeer lief. Zij groeien in vele variaties, meestal gesierd met geele schildjes. Dat doet denken aan boterbloempjes (zie algemeene beschrijving o.a. boterbloempjes).

38.- Ik heb pas een exemplaar ontmoet waarbij dat het geval was. Maar daar heeft U verder niets mee te maken.

SOORTBESCHRIJVINGEN.

De eencelligen.

De eencelligen vertegenwoordigen de meest simpele levensvorm die denkbaar is. Zij hebben slechts èen cel. Maar daarom zijn zij niet allen aan elkaar gelijk. De cellen van de individueele exemplaren zijn zeer verschillend, en zij zijn zoo groot dat niet ingewijden niet kunnen zien dat deze individuen slechts uit èen cel bestaan.

Maar toch is dat zoo.

Wie maar èen cel heeft, die kan alleen maar weten en begrijpen wat er in die èene cel zit. Voor de zulken is het leven heerlijk eenvoudig. Maar dat weten zij meestal niet, en het is een gewoonte van eencelligen om voortdurend meer of minder hoorbaar te morren (ook wel kankeren genaamd). Dit wordt als een teeken van goede gezondheid beschouwd en men behoeft zich over dit verschijnsel niet te veel zorgen te maken. De ervaring leert dat, als de grond niet te schraal wordt, en als de eencelligen voldoende besproeid blijven, dan "nemen zij het wel". In tijden van groote droogte worden zij lastig.

Het is gelukkig dat zij individualistisch georiënteerd zijn en het komt zelden voor dat zij zich hecht tot grootere eenheden vereenigen. Doen zij dat, dan ontstaan schimmels, wieren en algen. En ook wel stinkzwammen.

Er zijn veel eencelligen.

De Boterbloempjes.

Botorbloempjes zijn geen orchideeen. Dat is evident. Maar zoo schoon als een orchidee is, zoo lief vindt de schrijver een botorbloempje.

Want zij hebben niets gekunstelds. Wanneer de schrijver fraaie orchideeen ziet, dan ziet hij ze als "knappe stukken werk". "Oef", denkt hij dan, wat heeft dat toch een moeite gekost om zoo iets fraais te bereiken. En daar de schrijver vol mede gevoel is maakt dat, dat hij zich dan bedrukt en vermoeid voelt.

Maar het gezicht van een frissche boterbloem geeft hem een ongereserveerd gevoel van geluk. De gedachte aan natuurboter alleen al, met als achtergrond het onschuldig reine groen, wien zou dat niet behagen?

En dan de gele kleur. Wie is de zot geweest die dacht dat geel de kleur van de haat is? Geel is de kleur van de uitbundigheid, de kleur die het dichtste bij het goud staat. Goed, gaaf, goud.

De schrijver is een gelukkig man, want hij ziet velden vol boterbloempjes.

Het is niet altijd makkelijk geweest om dit boek met oprechte gevoelens te schrijven. Maar dit hoofdstuk was de moeite van het schrijven waard.

De grassen.

Grassen groeien in weilanden. Zij vormen het onmisbare ingrediënt dat de koe benodigt voor het maken van melk. Waaruit dan weer de natuurboter, de Leidsche, Goudsche en Edammer kaassoorten stammen. En natuurlijk ook de karnemelk.

Het groote belang van grassen is evident, grassen zijn nuttig.

Soms echter kunnen grassen een onkruid zijn. Wanneer U in Uw tuintje een pad maakt van groote roode plavuzen, en er komen dan grassen in Uw straatje te groeien, dan moet U wieden.

Hoe is het eigenlijk met ons straatje hier in het Columbia Kamp? Moet daar soms ook niet zoo hier en daar eens wat gewied worden? Of moet althans de grasschaar daar eens wat veelvuldiger gebruikt worden?

In de tuin van onze bureu groeide ook veel onkruid, en die hebben toen een rund gecharterd. Dit rund at alle onkruid op, maar het vrat daarna de heele tuin leeg.

Dat beest is nu gelukkig dood. Laat ons dat een voorbeeld zijn, en laat ons liever zelf wat meer wieden, zoodat we geen rund noodig zullen hebben.

De schaduwplanten.

Schaduwplanten groeien in de schaduw van schaduwboomen.

Voorwaarde voor hun groei en bloei is een rijk bladerdak boven hun hoofd.

Tijden als die wij thans beleven zijn niet geschikt om goede schaduwplanten voort te brengen. In normale vredes-tijd is dat anders. Om een of andere onverklaarbare reden is er dan een dicht bladerdak van elkaar steunende schaduw-boomen.

Nu zijn veel schaduwboomen gevallen, of hebben hun bladeren verloren. En daarom kwijnen de schaduwplanten, de varens en de mossen. Zij hebben geen rust, en zonder rust geen schaduwplanten. Zoo is het nu eenmaal.

De kruipplanten.

Hierbij zijn ook de families van de lakeiachtigen, en de jabroeren inbegrepen. "Wie niet sterk is, moet maar slim zijn". Zoo zegt het oude spreekwoord. "En wie dan ook niet slim is, laat die dan in Godsnaam maar volgzaam zijn".

En zoo is het, en dat is after all niet eens zoo erg als het schijnt. Want geen plant die tot deze familie behoort, weet dat dat zoo is. En ten slotte kun je nog hoog, en laag kruipen, en waar is de grens.

Het wordt minder goed wanneer de kruipplanten zich gaan voortplanten met onder de modder voortwoekerende wortelstokken. Dan worden het de lasterachtigen, die moeilijk uit te

roeien zijn.

De geurige aardbei is een vrucht van een kruipplant; het bekende rattenkruid behoort tot de lasterachtigen.

De Klimplanten en de Klimparasieten.

Klimplanten en klimparasieten behooren beiden tot de klimachtigen. En hoewel dat op een groote overeenkomst tusschen deze beide geslachten wijst, moeten zij zeker niet verward worden.

Laat ons eerst de klimplant eens iets nader beschouwen. Klimplanten zijn, ten gevolge van hun bouw, niet sterk genoeg om zich van de grond te verheffen. Zij hebben eenige steun noodig. Een boom als een eik of zoo. Of een telegraafpaal of een ander hol voorwerp of hol iedee is voldoende voor hem om zich op te werken. En dan vervullen zij deze levensloosheid zoo met de volheid van hun bladertooi, bloemen en vruchten dat het doode ding niet meer te zien is. Wie mag het bestaan om daar iets van te zeggen? Laat ons bedenken dat de nuttige erwt en de boon, en ook de druiven dragende wingerd tot de klimplanten behooren.

De klimparasieten klimmen ook, maar zij kunnen iets dat levenloos is niet bezielen. Zij moeten op een levende plant

parasiteeren, en op deze wijze werken zij zich omhoog. Hun kopje steeds naar de zon of een ander sterk licht toegewend houdende. Klimmende verfraaien zij eerst hun gastheerplant, doch geleidelijk aan ontnemen zij meer en meer levens sappen aan hun slachtoffer, totdat de draagplant afsterft.

Dan ziet men de ranken van de klimparasieten zich naar alle kanten uitstrekken om een nieuwe steunplant te vinden, opdat zij nog hooger zullen kunnen klimmen, en nog grootere planten zullen kunnen verstikken.

Dat deze klimplanten, klimparasieten, en zeer gevreesd onkruid zijn, is duidelijk aangetoond.

De vruchten van klimparasieten zijn zonder uitzondering giftig, al is het gif soms zeer langzaam werkend.

De Orchideeën.

Orchideeën ziet men tegenwoordig in het Columbia Kamp niet zoo veel meer. Soms nog wel eens op Zaterdag avond op de Club. Mooiere Orchideeën vindt men op Vrijdagavond, in Lennon's.

Orchideeën mogen niet te zwaar gevoed worden, anders verliezen zij spoedig hun natuurlijke gratie. Men geve de plantjes een beschut plaatsje, en zorg voor de noodige coupons en ponden, om de beste resultaten te bereiken.

De eiken.

Er zijn weinig eiken. Maar het is een vreugde over eiken te schrijven.

"De Leeuw is de Koning der dieren". Dit is algemeen bekend en behoef ik derhalve niet te bewijzen. En zoo is de Eik de Koning van alle planten. En als ik dan van Koning spreek, dan bedoel ik datgene waarvan het waarlijke begrip "Koninklijk", "als een Koning", is afgeleid. En niet dat deel waaruit het woord hofleverancier stamt.

Er zijn weinig eiken.

Een eik is een groote mooie boom, een eikenboom. Er zijn andere boomen die minstens even hoog worden, maar die vindt men te samen in bosschen, waar zij, in onderlinge wedijver, omhoog groeien.

Doch een eik heeft geen hulp van noode, en is groot en sterk, omdat zulks zijn aard is. Een eik blijft staan, als anderen vallen. Omdat dat zijn aard is. In stormweer is een eik onveranderlijk, in de grond is hij diep geworteld, en als boom is hij steeds zich zelve, en bestaat op zich zelve. Hij levert eikels, die elk voor zich weer eikenboomen voort zullen brengen. En dit alles omdat zulks zijn aard is.

Wee het varken, dat eikels vreet.

Het is een vreugde om over eiken te schrijven. Zij dulden klimplanten, ja zelfs parasieten, doch blijven daarbij wat

zij waren en steeds zullen zijn.

Er zijn weinig eiken.

De wilde kastanjes.

De wilde kastanje is een heel andere boom dan een eik. Alleen al omdat hij wild is; het is geen waardige statige boom. Populair gezegd begrijpt hij er iets meer van.

En dat is te verklaren. Het is U bekend hoe in het voorjaar de knoppen van de kastanje uitbotten, de schubben met nooit drogende vernis bestreken. Verpakt in watte verschijnen de bladeren, teer en zwak als ze zijn, volkomen in disharmonie met de kastanje boom zelf. Het karakter van het jonge blad en de bloemen verandert spoedig; zij worden sterk, frisch, ja zelfs wat grof. En zoo worden ook de kaarsen. Niet verfijnd, wanneer men ze van dicht bij bekijkt, maar samen met de spontaan groene kastanje boom vormen zij een uitbundig, feestelijk en geestig geheel.

De heele zomer door staat de kastanje vroolijk de wereld in te kijken, voor Uw kinderen is hij als een welbeminde oude oom. Zij klimmen tot in zijn kruin, schommels hangen aan zijn takken, en zonder dat iemand het merkt werkt de boom de heele zomer door om in de herfst, juist op tijd, de groote bruine kastanjes klaar te hebben.

Die kastanjes zijn als de boom, mooi, zoo mooi dat je ze altijd weer op moet rapen. Verder zijn ze nutteloos.

Er bestaat ook een tamme kastanje, die als eenig nut tamme kastanjes levert. Die kunnen in heete asch gepoft en met boter gegeten worden. Maar dat is dan ook het eenige, verder is de boom tam, in de ergste beteekenis van dit vreeselijke woord.

Is het te verbazen dat een boom, die fijnheid en zwakte, en ook het grove en sterke aan zich zelf heeft gezien en beleefd, een boom die zoo vitaal is dat in het voorjaar zijn takken in een glas met water op de vensterbank ontluiken en uitgroeien, is het een wonder dat die boom er wel wat van begrijpt?

De boom is niet zoo erg nuttig, het hout wordt weinig gebruikt, en de varkens eten geen wilde kastanjes. Maar wie zou de boom willen missen?

Ik houd van wilde kastanjes.

Aanhangsel.
Over de Oorsprong der Majoors.

Alhoewel de volgende regelen iets buiten de eigenlijke doelstelling van deze zakflora vallen lijkt het mij toch niet ondoelmatig om een van de meest interessante objecten, waarop de thans geldende evolutie theorieën van toepassing zijn, eens wat nader te beschouwen.

Het geldt hier het onderzoek naar de Oorsprong der Majoors.

Bij de volgende uiteenzettingen wordt verondersteld dat de evolutie theorieën van Aristoteles, Darwin, de Vries, en de Mendel hypothese, benevens de verschillende bloeiwijzen in het Columbia Kamp bekende materie zijn.

Tot voor een jaar geleden werd algemeen aangenomen dat de "enkelster-balkigen" zich geleidelijk uit de "sterrigen" ontwikkelden. Er was alle reden om aan te nemen dat, in aansluiting op de harmonische ontwikkeling van de "meersterrigen" uit de "enkelsterrigen" volgens de bekende theorieën van de sterdeeling, de sprong "driesterrige-enkelsterbalkige" eenvoudig te verklaren zou moeten zijn.

Zulks te meer omdat, na deze toch schijnbare discontinue ontwikkeling, weer een volkome continue verdere ontwikkeling wordt waargenomen, die zich uit de sterdeeling theorieën vol-

komen laat verklaren.

Toch bleef het optreden van dit z.g. Gouden balk effect een moeilijk punt in de sterdeelings hypothese. Voorbeelden van sterdeeling zijn in aanverwante wetenschappen zeer veelvuldig; het "balkeffect" is zonder analogieën.

In moderne wetenschappelijke kringen is men daarom geneigd naar andere oorzaken te zoeken betreffende de oorsprong van de Majoors. Men heeft terug gegrepen naar de oude theorieën van Aristoteles.

Zooals bekend meende Aristoteles dat sprinkhanen het resultaat zijn van kruisbestuiving tusschen grassen en madeliefjes. Iets dergelijks zou bij Majoors ook het geval kunnen zijn en de waarnemingen van het laatste jaar schijnen de theorie van Aristoteles te bevestigen. De schrijver zelf heeft gezien hoe, na een malsch regenbuitje, een geheel nieuwe majoor, in een dag tijd, in het Columbia Kamp verscheen (MAJORUM NIEGEOSUS). Sommigen beweerden ten stelligste dat dit malsche regenbuitje niet eens noodzakelijk zou zijn. Met recht kan dit de "spontaneous generation", waarvan Darwin spreekt, genoemd worden.

De schrijver is echter van meening dat de genoemde regenbuitje wel degelijk van invloed is. Het klimaat is een factor die niet over het hoofd gezien mag worden.

De schrijver moge refereeren aan een overplanting, gepaard gaande met spontaneous generation, dat hij onlangs heeft mede

gemaakt.

Een plantje, zonder uitwendige bloeiwijze, werd uit China naar het Columbia Kamp overgebracht, en na eenige tijd, toen het klimaat voldoende had ingewerkt, trad een geval van spontaneous generation op en ontstond plotseling een geheel volwaardige tweesterbalkige, met volkome gave en normaal ontwikkelde bloeiwijzen. Dit is om andere redenen ook nog een merkwaardig geval, omdat spontaneous generation een tweesterbalkige produceerde; dit is dus een geval van het "sprong-effect", dat de Vries aan leeuwbeekjes en erwten waarnam.

De huidige wetenschappelijke wereld wacht in spanning de uitslag af van een belangrijke proefneming, die met behulp van Nederlandsch Indische fondsen is mogelijk gemaakt.

In het Columbia Kamp groeit namelijk een fraai driesterrig exemplaar, een goudbloeiende variëteit met als verdere eigenaardigheid een parapluie achtige bijbloei op de rechter mouw. (BRANDYUS GOUDII, var. PARAPLUENSIS).

Men is van plan dit exemplaar naar China over te brengen, en met alle aandacht wordt afgewacht of het geval van spontaneous generation bij overplanting in tegenovergestelde richting zich zal herhalen. Mogelijk zal zelfs weer een spontane tweester balkige vorming waargenomen kunnen worden.

Het laatste woord in deze materie is nog lang niet gesproken en geschreven. De schrijver hoopt dat hij de belangstelling van

de lezer voor dit onderwerp mag hebben gewekt, opdat door gezamenlijke arbeid de wetenschap ook op dit gebied voorwaarts zal mogen schrijden.